

106

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 11te Februar 1897.

I Finansaaet 1891—92 blev der til Tilvejebringelsen af et nyt, ubeskyttet Udløb fra Ringløbing Fjord stillet til Raadighed et Beløb af 60,000 Kr. Tangen mellem Fjorden og Vesterhavet blev derefter gennemfaaren ved den saakaldte Nordmandsrog, idet samtidig det tidligere Udløb fra Nymindestrømmen lukkedes ved en Dæmning. Det ny Udløb aabnedes i Foraaret 1892.

Under de Forhandlinger, som gif forud for denne Foranstaltnings Gennemførelse, var man fra alle Sider klar over, at den kun kunde betragtes som en foreløbig og ufuldkommen Afhjælpning af de Ulemper for den ved Fjorden boende Landbo- og Fiskerbefolkning, som Fjordens mangelfulde Udløb medførte, og navnlig maatte det efter de foreliggende Erfaringer være klart, at et ubeskyttet Udløb ikke kunde blive stabilt, men at det tværtimod — ligesom de tidligere Udløb — vilde flytte sig mod Syd paa Grund af den langs Kysten stedfindende, fra Nord kommende Sandvandring. Men det blev — særlig gennem de da fra Befolkningen omkring Fjorden fremkomne Andragender — gjort gældende, at en saadan Gennemstærking i hvert Fald vilde afhjælpe Ulempene for nogen Tid og i det hele vilde gøre Forholdene saavel for Landbruget som Fiskeriet ved Fjorden taalelige.

Det saaledes tilvejebragte ny Udløb har ogsaa gjort ikke ringe Nytte særlig med Hensyn til Vandstandsforholdene i Fjorden. Men det har, som man frygtede, vist sig, at Udløbet hver Sommer er udsat for at lukkes ved den fornævnte Sandvandring langs Bestkysten. Naar nemlig Fjordens Vandstand i Løbet af Forsommeren er bleven saa lav, at Strømmen ud fra Fjorden ikke længere er stærk nok til at føre de Nord fra langs Kysten kommende Sandmasser ud til det dybere Vand, lejre disse Sandmasser sig foran Udløbets Munding og tvinge Strømmen i sydlig Retning. Den Sandbarre, som derved danner sig foran Mundingen, strækker sig efterhaanden længere og længere mod Syd, idet der dog foreløbig mellem Barren og det faste Land holder sig en smal Kende med ringe Vanddybde. Gennem denne foregaar Afløbet fra Fjorden, indtil Sandet fra Kysten — ved Storm fra Nordvest og med Højvande i Havet — fyldes ind over den sydlige, lavere Del af Barren og derved fylder Udløbet. Saadan Lukning af det ny Udløb har, siden dette, som anført, aabnedes i Foraaret 1892, fundet Sted 3 Gange, nemlig i Somrene 1893, 1895 og 1896.

Fra et stort Antal Landbrugere og Fiskere, bosatte i Kommunerne omkring Ringløbing og Stadil Fjorde, er der i sidst afvigte Efteraar til Ministeriet indkommet Andragende om, at der maa blive truffet hderligere Foranstaltninger for at afværge den Skade, som den gentagne Lukning af Fjordens Udløb forarsager dem. Det fremhæves i Andragendet, at denne Skade er meget betydelig. Paa de store og til Dels lave Engarealer ved Fjordene gaar Hø- og Græssetten enten ganske tabt eller forringes i hvert Fald i Kvalitet, og Udbyttet af det betydelige Korfær ved Fjordene gaar ligeledes enten helt eller delvis tabt. Det forhen meget betydelige Lakse- og Ørredfiskeri i Ringløbing Fjord og Skern Na forsvinder ganske, og det samme synes at være Tilfældet med Heltfiskeriet, som i de foregaaende Aar gav et Udbytte af indtil 20,000 Kr. aarlig.

Efter de Oplysninger, Ministeriet i Anledning af dette Andragende har indhentet, maa det erkendes, at Forholdene ved Ringløbing Fjord rumme en ikke ringe Fare for den ved Fjorden boende Befolknings Interesser. Tilstanden ved Udløbet forværres Aar for Aar, idet navnlig den foromtalte Sandbarre, der danner sig foran Udløbets Munding, stadig tiltager i Højde og Bredde. I 1896 havde den saaledes paa den Tid, da Udløbet lukkedes, ud for Midtlinien af det gravede Løb en Bredde af ca. 600 Fod og en Højde af $7\frac{1}{2}$ Fod over Vandspejlet, medens dens sydligste Spids var naaet til en Afstand af 2,800 Fod fra den nævnte Midtlinie. Derhos bestaar Barren nu næsten ubelukkende af Singels, medens den tidligere bestod af Sand, hvilket formentlig skriver sig fra, at Tangen Nord for Udløbet i Aarenes